

De Muggezifter weet het niet

Het is de oprechte waarheid, ik weet het niet! Ik weet niet hoe het mogelijk is, ik weet niet hoe het Godsmogelijk kan bestaan...

Maurice Rubben liet op de werf Deweert een schip, een mooi schip, tewater lopen en iedereen klapte in de handen, zowel vrienden als vijanden van Maurice of van Jef; zowel bewonderaars als nijdgaars. Iedereen was gekomen om naar het schip te kijken, maar iedereen keek naar iedereen en liet het jonge frisse vaartuig eenzaam dobberend achter, onverschillig, begerig naar whisky en sigaren, bekostigd door Jef en door Maurice. Ik ben, heel alleen, nog eens naar het schip gaan kijken en ik heb de gebroken champagnefles betast en heel ernstig het Belgisch lint beschouwd. Ik had duizende gedachten in het hoofd, maar één gedachte, als een « idee-fixe » bleef primeren: wanneer wordt er een schip tewatergelaten met een Vlaams lint? Moest dit ooit gebeuren, iedereen zou zeggen: « hoe kan het Godsmogelijk bestaan... »

Vandaag, gisteren, morgen, bij de Papoea's, bij de Eskimo's, bij iedereen wordt er met lijsten rondgegaan om handtekeningen te verzamelen van mensen die willen protesteren tegen, die durven uitkomen vóór, lijsten die een revolutie ontkenen, handtekeningen die door niemand worden her-er-kend, mensen die men laat honger, die men doodt, die men een standbeeld geeft, waarnaar kinderen met een bal goien. Waar is de lijst die men liet tekenen om een algemene vergadering van de Rederscentrale te eisen? Waar zijn de mensen die er genoeg van hadden te denken dat zij menen bedrogen te worden en een verklaring eisen?

Een rederij verkoopt zijn schepen. Misschien omdat deze schepen te groot waren voor onze kleine visserij? Twee reders laten een groot vaartuig bouwen. Misschien omdat ze denken dat onze visserij groot aan het worden is? Kandidaat-reders bouwen een schip van 37 m., van 27 m. (omdat de Vuurtoren goed marcheert!), van 21 m. (omdat de kleine middenslag het rendabelst is?), van 17 m. (omdat die goedkoper zijn...) Ik weet niet hoe het Godsmogelijk kan bestaan. Als ik ooit geld heb, zal ik iets laten bouwen van 7 m. (omdat dat groot genoeg is om mee te spelen). Wie zijn daden kan verantwoorden is ofwel een lief kind ofwel een zeer wijs man. Een wijs man mag nimmer een fout begaan, daarom hou ik meer van kinderen, en de nijdgaars hebben mooi praten, maar voorlichting is een moeilijk te bekomen luxe.

De heren visafslagers ontvingen de opdracht om 0,45 F per honderd in te houden op de bruto besommings van de garnaal-vaartuigen. Reders ter kustvisserij wisten daarover niets. Zij zouden waarschijnlijk niet erg entoesiast zijn om deze opdracht te onderschrijven, want de

garnaalreders denken zonder veel dankbaarheidsgevoel aan de Ocrarederscentrale. Werd daarom deze opdracht ingetrokken? Ik weet het niet... Maar « iemand » moet het toch weten! En de reders in kwestie zouden toch ook wel « iets » mogen weten, vooraleer men in hun portemonnaie zit...

De interest op kredieten van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid werden verhoogd en gebracht op 6,30 F. Dit met een handvol beschermkledij, 'n doodgewoon derde weekje betaald verlof, een beetje ziekenbondgevoel, het gewaarborgd weekloon, de onbesproken stijgende indexcurve, en doe maar voort, zou ons toch stilaan kunnen overtuigen dat de vakbonden het roer in handen hebben genomen, terwijl de Eerste Minister rustig in zijn « leefkamer » uitrust van de twee-talen-strijd. Ik weet niet hoe het Godsmogelijk kan bestaan dat een volk zichzelf naar de ondergang zou drijven, alle politiekers ten spijt. Maar toch, als men goed oplet, lijkt alles heel normaal te gaan en moet men getuigen dat slechts een revolutie een oplossing biedt: men wordt gedood of men laat doden. Met een revolutie werd het verbond der Belgische Zeevisserij opgericht én ontbonden. De sekretaris Klausing werd « gedood ». De oppositie kwam in het strijdperk en richtte de Unie der Belgische Zeevisserij op (vaak met dezelfde leden!) en ook des Unie's sekretaris Vandewalle werd « gelukwildeerd », om glansrijk de Rederscentrale te kunnen herinrichten met een directeur-beheerder, die géén reder was (wat niet mocht en toch gebeurde), om vandaag vast te stellen dat de directeur geen directeur meer is doch intussen wel reder is geworden, terwijl een handvol beheerders die bij de stichting wél reder of bijna-reder waren of vandaag geen reder meer zijn (wat niet mag maar toch gebeurt), dit alles ten bate van onze visserij die « gelukkiglijk » aldus wordt vertegenwoordigd waar het moet, door mensen die aan elkaar vreemd zijn maar ook machtig zijn, zoals onze politiekers. Hoe kan het Godsmogelijk bestaan...

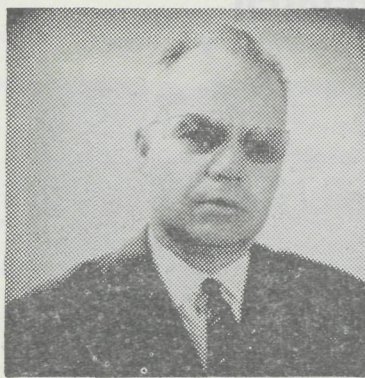
Eugène (iedereen kent Eugène) zei eens: men zou de visserij moeten in handen geven van mensen die geen ander belang hebben dan hun maandwedde, en men zou die wedde zeer hoog moeten stellen om hen aan te sporen zeer hard te werken, zo zij hun werk niet goed doen zou men ze moeten afzetten. Eugène zou waarschijnlijk een zeer slecht politieker zijn.

Ik weet het niet, maar daar vind ik toch muziek in steken. Ik hou namelijk nogal veel van mensen met verantwoordelijkheid. Een goed scheepsbouwer is verantwoordelijk voor zijn schip en een serieuze reder is verantwoordelijk voor zijn schulden, zoals de verantwoordelijke voor dit artikel is en blijft

DE MUGGEZIFTER

IN HET MINISTERIE VAN LANDBOUW EN VISSERIJ

Een gelukkige benoeming

De heer Van den Moortel Leon

Sedert enkele maanden was tengevolge van het overlijden van de heer Vincent, in het ministerie van Landbouw de plaats vakant geworden van directeur van administratie, welke in het bijzonder ook de visserij in haar bevoegdheid heeft.

Tot op heden was dit departement toevertrouwd aan een Waal en in het bijzonder aan mensen, die zich weinig of nooit met de visserij hadden beziggehouden. Voor deze open plaats waren verschillende kandidaten en is de hand van de Minister van Landbouw gelukkig gevallen op een Vlaming, die reeds vijf jaar als adviseur aan zijn kabinet verbonden was in de zeer moeilijke periode welke de landbouw en visserijsektor in nationaal verband en in het kader van de E.E.G. meemaakt. Het is de heer Van Den Moortel, landbouwingenieur, wonende te Wolvertem welke de eer te beurt valt tot directeur van administratie benoemd te worden.

De heer Van Den Moortel was immers sedert vijf jaar aan het ka-

binet van de minister verbonden en had als zodanig de opvangregeling voor vis uit de grond helpen stampen.

Ontelbare keren heeft hij zich als eenvoudige boerenzoon met de visserijvraagstukken bezig gehouden en waar de visserij in de beginne schrik had opnieuw door een onwetende omtrent het bedrijf gehoord te moeten worden, werd zij alras gewaar dat zij hier te doen had met een kranige jonge kracht, voor wie niets te veel was om de toestand te onderzoeken en bij zijn minister voorstellen te verdedigen, welke voor de visserij veel heilzame gevolgen hebben gehad.

De heer Van Den Moortel zal vanaf 1 februari terug gaan naar de administratie na vijf jaar zijn minister flink te hebben bijgestaan.

DIRECTIE VAN DE LANDBOUWPOLITIEK

De directie welke thans onder zijn bevoegdheid valt, ontwerpt de landbouwpolitiek van het Departement en past haar toe op economisch plan op het geheel der land- en tuinbouwprodukten. Gespecialiseerde diensten verzamelen de economische en statistische gegevens en verwezenlijken de akte van het Departement op sociaal plan.

De onderscheiden diensten welke hij te leiden zal hebben, zijn:

1. Teeltprodukten.
2. Dierlijke produkten.
3. Zeevisserij.
4. Inspektie der Grondstoffen.
5. Landbouwcoöperatie, sociale en fiscale aangelegenheden, landbouwkrediet.

Wij kunnen de jonge maar zeer knappe directeur slechts geluk wensen en hopen dat hij in de administratie waar hij ook de zeevisserij onder zijn bevoegdheid zal hebben, even flink de moeilijke problemen van de zeevisserij zal blijven behartigen zoals in het verleden.

Wij hebben aan zijn minister, door hem knap voorgelicht, de opvangregeling te danken. Hij is het die de propaganda voor een groter visverbruik naar vruchtbaarder wegen wil leiden en hij is het die de Rederscentrale de weg naar beter valorisatie van het produkt heeft gewezen.

De ganse visserij wenst hem geluk en van vele zijden ontving hij de hartelijke gelukwensen van het ganse bedrijf.

Mocht deze knappe ingenieur en directeur zijn beste krachten wijden aan de landbouw en vooral aan onze zo dikwijls verstoten visserij, is de wens van alwie 't oprecht meent met onze vissers, reders en vishandel. Van dit beleid hangt immers grotelijks het wel en wee van een onzer moeilijkste bedrijven van het land af.

Brevetten, diploma's en vergunningen

De volgende brevetten werden in de loop van de maand december 1963 toegekend:

Brevet van kapitein ter lange omvaart:

Vynckier, J.M.G., Kint J.P.E.

Brevet van eerste-luitenant ter lange omvaart:

Van Gutte, J.O.G.

Brevet van officier-werktuigkundige 1e klasse:

Goormachtig, A.L.

Brevet van officier-werktuigkundige 2e klasse:

Dermul A.Ch.P.

Brevet van matroos-motorist:

Pauwels, P.F., Verleene J.M., Lambrecht L.G.E., Butseraen J.R., Dewachter J.J.L., Reyniers B.Ch., Zonnekeine A., Moyaert F.L., Laplasse D.M., Sanders W.E.